

Streszczenie pracy doktorskiej **mgr Dominika Patryka Borka**

pt. „Publicznoprawna ochrona relacji z widowiska sportowego i dostępu do niej
w radio i telewizji”

Rozprawa doktorska podejmuje problematykę publicznoprawnych instrumentów ochrony relacji z widowiska sportowego i dostępu do niej w radio i telewizji. Fakt, iż w coraz większym stopniu uwidoczniane są działania organów administracji państwowej w zakresie ochrony relacji z widowiska sportowego i dostępu do niej w radio i telewizji powoduje, iż temat ten nabiera charakteru publicznego. Tezą główną pracy jest stwierdzenie, zgodnie z którym relacja z widowiska sportowego i dostęp do niej w radio i telewizji stanowi integralny przedmiot ochrony prawa publicznego. Celem pracy jest również udzielenie odpowiedzi na następująco sformułowane pytanie badawcze: czy istnieją publicznoprawne mechanizmy ochrony relacji z widowiska sportowego i dostępu do niej w radio i telewizji, które pozwalają stwierdzić, że stanowi ona przedmiot ochrony prawa publicznego? Cel badawczy pracy ukierunkowano na zagadnienia szczególne, które obejmują:

- 1) aksjologiczne podstawy ochrony relacji radiowej i telewizyjnej z widowiska sportowego i dostępu do niej;
- 2) szczegółowe formy ochrony publicznoprawnej przed wykorzystywaniem relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji do celów niezwiązanych z przebiegiem widowiska sportowego;
- 3) konkretne formy ochrony publicznoprawnej konkurencji i konsumentów w zakresie dysponowania prawami do relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji.

Wskazane kierunki są rozważane w ramach poszczególnych części pracy.

Rozprawa składa się z pięciu rozdziałów. Pierwszy rozdział ma charakter teoretyczny i został poświęcony aksjologii ochrony relacji z widowiska sportowego i dostępu do niej w radio i telewizji. Rozważania te poprzedza próba wyjaśnienia pojęcia „sportu” w ujęciu publicznoprawnym. Następnie w pracy omówione zostało występujące w praktyce znaczenie „widowiska sportowego” jako przedmiotu określonych praw i obowiązków w ujęciu zakresu pojęciowego „impresy sportowej” oraz „wydarzenia

sportowego”. Przy omawianiu pojęcia „*widowiska sportowego*” została użyta metoda komparatystyczna, dzięki której porównano podobieństwa i różnice występujące w nomenklaturze określającej pojęcia bliskoznaczne. W ten sposób wyjaśniono przyczynę rozróżnienia „*widowiska*” od „*wydarzenia*” oraz „*imprezy*”. W dalszej części rozdziału poruszony został problem dostępu do relacji z widowiska sportowego w świetle Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Zamierzeniem autora było wykazanie, iż podstawą wytwarzania relacji z widowisk sportowych jest prawo dostępu do informacji oraz jej rozpowszechniania. Z kolei podstawą bytu mediów wytwarzających takie relacje jest konstytucyjny zakaz prewencyjnej cenzury środków masowego przekazu. Jednocześnie w celu zachowania formy przekazu jaką jest relacja sportowa, państwo zapewnia rozwój kultury fizycznej poprzez jej nieustanne wsparcie. Telewizor oraz słuchacz osobiście oceniają, czy w zakresie dostępu do relacji sportowej są w sposób właściwy chronieni przez prawo publiczne, czego świadectwem jest konstytucyjna zasada ochrony konsumentów przez władze publiczne. Ponadto aksjologiczne podstawy ochrony dostępu do informacji sportowej były mocno podkreślane w ramach humanizmu olimpijskiego na przestrzeni dziejów, co również zostało odpowiednio rozważone także w kontekście Karty Olimpijskiej obowiązującej w wersji z dnia 8 grudnia 2014 r.

W rozdziale drugim przy użyciu metody komparatystycznej dokonano wyjaśnienia podstawowych pojęć: „relacji”, „transmisji”, „sprawozdania”. Zaprezentowana została kwestia rozpowszechniania relacji z widowisk sportowych w programach radiowych i telewizyjnych. Dokonano wstępnego podziału relacji z widowisk sportowych ze względu na zakres publicznoprawnej ochrony. Omówiono metody rozpowszechniania programów telewizyjnych i radiowych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą, w sposób kodowany oraz w misji publicznej radiofonii i telewizji. Istotnym wyrazem przedstawienia wskazanej misji jest opłata abonamentowa jako źródło pozwalające na realizację dostępu do relacji radiowej i telewizyjnej z widowiska sportowego. W rozdziale ukazana została także regulacyjna rola organu administracji publicznej jakim jest KRRiT w dziedzinie koncesjonowania rozpowszechniania radiowych i telewizyjnych programów (w tym wyspecjalizowanych sportowych). Rozważania prawne poprzedziła analiza, iż radiofonia i telewizja stanowią klasyczne media umożliwiające dostęp do relacji z widowiska sportowego w świetle prawa publicznego. Wnioski *de lege ferenda* sformułowane na kanwie rozważań terminologicznych doprowadziły do zaprezentowania koncepcji użycia sformułowania

„relacja” w trojakim rozumieniu, tj. jako: relacja bezpośrednia – transmisja; relacja pośrednia – retransmisja; krótka relacja – sprawozdanie.

W rozdziale trzecim analizie poddano relacje znaczących wydarzeń sportowych i ich publicznoprawną ochronę. Materia ta została podzielona na trzy zagadnienia omawiane kolejno w następujących po sobie podrozdziałach. W świetle prawa polskiego zbadana została relacja z wydarzenia budzącego istotne zainteresowanie społeczne w kontekście dopuszczalności krótkich sprawozdań w radio i telewizji z takiego widowiska. Następnie przedstawiono ustawową gwarancję dostępu do relacji z ważnego wydarzenia sportowego w radio i telewizji. Całość oparto na wykazaniu ustawowego wymogu obiektywnego relacjonowania widowisk sportowych. Badając omawianą problematykę rozważona została także sprzedaż dostępu do relacji znaczących widowisk sportowych w systemie Pay-Per-View i jej publicznoprawne ograniczenia. W kontekście powyższego analizie został poddany najbardziej rażący przykład ograniczenia dostępu do relacji z wydarzenia budzącego istotne zainteresowanie społeczne, tj. kasus Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej FIVB Polska 2014.

W rozdziale czwartym podjęto temat ochrony relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji przed wykorzystywaniem do celów niezwiązanych z przebiegiem widowiska sportowego. Przedstawiony został w nim problem wykorzystywania relacji z widowiska sportowego do celów reklamowych w radio i telewizji jak również wykorzystywania do celów hazardowych (związanych z grami i zakładami wzajemnymi). Analizie poddane zostały zasady ochrony relacji z widowiska sportowego przed wykorzystywaniem do przekazywania treści wrażliwych w radio i telewizji, w tym scen drastycznych i treści politycznych (światopoglądowych).

Na koniec w rozdziale piątym podjęto próbę wskazania publicznoprawnych aspektów ochrony konkurencji i konsumentów w zakresie dysponowania prawami do relacji z widowiska sportowego oraz sprzedaży dostępu do niej w radio i telewizji. W świetle wskazanego rozdziału rozważono ograniczenia dysponowania prawami do relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji ze względu na ochronę konkurencji, co przejawia się w zakazie nadużywania pozycji dominującej, zakazie porozumień ograniczających konkurencję, ograniczaniu pomocy publicznej oraz kontroli koncentracji na rynku właściwym dla relacji z widowisk sportowych. W rozdziale uwzględniono orzecznictwo Prezesa UOKiK, co znalazło swój wyraz również w zakresie ograniczeń w sprzedaży dostępu do relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji ze względu na ochronę konsumentów. Omówiono także zakaz naruszania zbiorowych interesów

konsumentów oraz formy dostępu do relacji z widowiska sportowego w programach kodowanych oraz Pay-Per-View. Charakterystyka działalności Prezesa UOKiK we wskazanym zakresie została poprzedzona wyjaśnieniem pojęcia „dysponenta praw do relacji z widowiska sportowego w radio i telewizji”. Rozważając uprawnienia KRRiT oraz Prezesa UOKiK w ramach omawianej problematyki, wysnuto wniosek racjonalizatorski, który miałby skutkować utworzeniem jednostki (departamentu) wewnątrz KRRiT zajmującej się wyłącznie sprawami ochrony relacji z widowisk sportowych i dostępu do nich w radio i telewizji, bez łączenia z innymi dziedzinami. Szczególna rola organu regulacyjnego jakim jest KRRiT w zakresie relacji z zawodów sportowych powinna być regulowana w ustawie o radiofonii i telewizji co jest koncepcją zbieżną z usunięciem przepisów dotyczących praw transmisyjnych z pierwotnego projektu ustawy o sporcie z dnia 5 marca 2009 r. Jedynym kompetentnym organem w tym zakresie musi być KRRiT, określająca warunki działania na obszarze rynku medialnego i to niezależnie od tego czy rynek ten dotyczy wyłącznie relacji z widowisk sportowych.

„Public-law instruments of protecting a broadcast of a sport event and access to it on radio and television”

mgr Dominik Patryk Borek

The subject matter of the doctoral dissertation are public-law instruments of protecting a broadcast of a sport event and access to it on radio and television. The broader actions of public administration bodies regarding protection of a broadcast of a sport event and access to it on the radio and television give the topic features of a public dispute. The main thesis of the dissertation is statement, according to which, broadcast of a sport event and access to it on the radio and television is a integral part of the subject matter of a public law. The purpose of the dissertation is also answering the following question: are there any public mechanisms of protecting broadcast of a sport event and access to it on radio and television, which allow to state that the broadcast is the subject matter of protection of public law?

The purpose of the research has been divided into particular issues that cover:

1. axiological basis of protecting a television broadcast of a sport event and access to it on radio and television;
2. particular forms of public-law protection preventing from using broadcast of a sport event on radio and television for purposes not related with such event;
3. certain forms of public-law protection of competition and consumers in relation to disposal to broadcast of a sport event on radio and television.

The dissertation consists of five chapters. First chapter is dedicated to axiology of protection of broadcast of a sport event and access to it on radio and television. Considerations are preceded by an attempt of explaining a term „sport” of its public-law recognition. Next, the author discusses practical features of a term „sport spectacle” as a subject matter of certain rights and duties as a part of a term „sport event”. The author used comparative method while discussing the term „sport event”, thanks to which a comparison of similarities and differences appearing in the

nomenclature concerning synonymous definitions was possible to make. In such way a difference between a „sport event” and a „sport spectacle” was explained.

Further, the author mentioned the problem of the access to a broadcast of a sport event in Polish Constitution from 1997. The purpose of the author was to show that the basis of making a broadcast of a sport even is the right to information access and its distribution. On the other hand, the basis for media to make such broadcasts is constitutional ban on preventive censorship of the means of mass media. At the same time, in order to protect a broadcast of a sport event, the state supports development of physical culture by its constant support. Viewers and listeners assess whether, in terms of broadcast of a sport event, they are property protected by public law, which reflects constitutional rule of protecting consumer by public authorities.

In chapter two, the author used a comparative method of explaining terms: „broadcast” and „short television report” and presented an issue of distribution of broadcasts of sport events on television and radio. A predivision by the scope of public-law protection was discussed as well as methods of distributing tv and radio programs by digital terrestrial encoded and in public mission of radio and television broadcasting. An important expression of public mission of radio and television broadcasting is a license fee, which helps in realization of access to broadcast of a sport event on television and radio. A role of a national regulatory body, which is The Public Radio and Television Council, was also presented. Legal considerations were preceded by analysis that radio and television broadcasting constitute classical mass media that make access to a broadcast of a sport event on television and radio possible in terms of public law. *De lege ferenda* conclusions formulated, while explaining mentioned above terms, led to presentation of a conception of usage of a term „broadcast” in three meanings: as a direct broadcast-transmission, indirect broadcast – retransmission and short broadcast – short television report.

In chapter three, broadcasts of important sport events and their protection by public law were analyzed. This issue was divided into three points discussed in sub-chapters. In the view of Polish legal system, the author compared broadcast from a sport event of heightened social interest and admissibility of a short television and radio report. Next, the author discussed the legal guarantee of access to an important sport event in television and radio. The entire was based on demonstration that there is a legal obligation of neutral reports from sport events. While examining such problem, a sale of access to broadcast of

important sport events in Pay-Per-View system and its public-law limitations, were presented. The author analyzed the most famous example of restricting access to a sport event of a heightened social interest: the case of FIVB Volleyball Championships Poland 2014.

In chapter four the author discussed the problem of protection of broadcast of a sport event on television and radio in order to use it in purposes not concerning the sport spectacle. Such issue arises when a sport event is used in commercial and gambling purposes. The author also analyzed rules of protecting sport events in order to prevent it from transferring sensitive content on television and radio, including drastic scenes and political or philosophical content.

At the end, in chapter five the author attempt to indicate public-law aspects of competition and consumer protection in terms of possessing rights to broadcast of a sport event and selling access to it on radio and television. In the view of chapter five, limitations of possessing such rights, were considered, what can be seen in abuse of a dominant position, anti-competitive agreements, restrictions on public aid and control of concentration in relevant market for broadcast of a sport event. The author included jurisdiction of Chairman of Competition and Consumer Office, especially in terms of restrictions on sale of access to broadcast of a sport event on radio and television for consumer protection reasons. A ban on violating collective consumer interest was also discussed as well as forms of access to broadcast of a sport event in encoded channels and Pay-Per-View system. The characteristic of empowerment of Chairman of Competition and Consumer Office were preceded by explanation of a term: “owner of the rights to a broadcast of a sport event on radio and television”. While discussing empowerment of the Public Radio and Television Council and Chairman of Competition and Consumer Office, the author formulated *de lege ferenda* conclusion to establish a special unit (department) inside the Public Radio and Television Council attempting to cover cases concerning solely protection of broadcast of a sport event and access to it on radio and television, without merging with other fields. A particular role of a regulatory authority, which is Public Radio and Television Council, in terms of broadcast of a sport competitions should be regulated under radio and tv Act, what is similar to conception of removing regulations concerning broadcasting rights in original project of a Sport Act from 5th March 2009. The only competent authority that could cover such field is Public Radio and Television Council, determining conditions of activity on the market of mass media.

